

București, 16 noiembrie 2021

Către: **CURTEA CONSTITUȚIONALĂ A ROMÂNIEI**

**Domnului Valer DORNEANU,
PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE**

Domnule Președinte,

În conformitate cu prevederile **art. 146 lit. a) din Constituția României**, republicată, **art. 133 alin. (3) din Regulamentul Camerei Deputaților**, precum și ale **art. 15 alin. (1) și (2) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale**, republicată, formulăm prezenta

OBIECȚIE DE NECONSTITUȚIONALITATE

a Legii pentru modificarea și completarea Legii vânătorii și a protecției fondului cinegetic nr. 407/2006 (PI-x nr. 369/2021),

pe care o considerăm **neconformă cu o serie de articole din Constituția României**, solicitând respectuos instanței de contencios constituțional **constatarea neconstituționalității** acesteia pentru motivele expuse în continuare.

CUPRINS

- I. SITUAȚIA DE FAPT;**
- II. DERULAREA PROCEDURII LEGISLATIVE LA SENAT;**
- III. DERULAREA PROCEDURII LEGISLATIVE LA CAMERA DEPUTAȚILOR;**
- IV. TEMEIUL CONSTITUȚIONAL;**
- V. MOTIVE DE NECONSTITUȚIONALITATE;**
- VI. OBLIGAȚIILE CONSTITUȚIONALE ALE STATULUI;**
- VII. ARGUMENTE SUBSIDIARE PENTRU NECONSTITUȚIONALITATEA LEGII;**
- VIII. CONCLUZII.**

I. SITUAȚIA DE FAPT;

Legea care face obiectul prezentei obiecții a fost inițiată în anul 2021, sub denumirea „**Propunere legislativă privind modificarea și completarea Legii vânătorii și a protecției fondului cinegetic nr. 407/2006**” de către **25 de deputați și senatori** (deputați UDMR: Benedek Zacharie, Farago Petru, Gál Károly, Könczei Csaba, Ladányi László-Zsolt, Magyar Loránd-Bálint, Szabó Ödön; deputați Minorități: Nacov Gheorghe; senatori PSD: Azamfirei Leonard, Bodog Florian-Dorel, Cionoiu Nicusor, Corlățean Titus, Cristescu Ionel-Danut, Humelnicu Marius, Matieș Călin-Gheorghe, Prioteasa Ion; senatori PNL: Bica Dănuț, Bîca Iulian-Mihail, Bumb Sorin-Ioan, Chirteș Ioan-Cristian, Iordache Ion, Neagu Nicolae, Niculescu-Țăgârlaș Cristian-Augustin, Potecă Vasilica; senatori UDMR: Fejér László-Ödön).

Potrivit expunerii de motive, **scopul legii** vizează în esență **2 modificări importante** ale *Legii nr. 407/2006 privind vânătoarea și protecția faunei cinegetice*:

1. Prin **modificarea art. 6 alin. (1) lit. f), lit. h) și art. 24 ale Legii nr. 407/2006 și Anexei nr. 1B** la Legea nr. 407/2006 *privind vânătoarea și protecția faunei cinegetice*, propunerea legislativă **elimină obligația Ministerului Mediului, Apelor și Pădurilor de a stabili anual cote de recoltă/vânătoare pentru speciile de păsări migratoare** (menținând doar obligația stabilirii cotelor de recoltă pentru specia căprior și pentru celelalte specii de interes cinegetic „*sedentare*” admise la vânătoare). **Obligația stabilirii cotelor de recoltă/vânătoare pentru speciile de păsări migratoare e înlocuită prin reglementarea unui „număr maxim de exemplare de păsări/specie ce pot fi vâdate într-o zi de către un vânător”** (de exemplu: 25 de exemplare de ciocârlie/zi/vânător, 10 exemplare de gâscă de vară/zi/vânător, 20 de exemplare din specia turturică/zi/vânător, 25 de exemplare din specia prepeliță/zi/vânător etc.);
2. Prin modificarea **art. 28 alin. (3) lit. b) din Legea nr. 407/2006**, se scurtează **stagiul de pregătire al candidaturii la obținerea permisului permanent de vânătoare de la perioada de 1 an la o perioadă de numai 6 luni.**

II. DERULAREA PROCEDURII LEGISLATIVE LA SENAT;

- la data de 15.04.2021 a fost înregistrat la Senat pentru dezbatere cu nr. B147;
- la data de 27.04.2021 a fost primit aviz favorabil emis de Consiliul Legislativ, înregistrat cu nr. 245/27.04.2021;
- la data de 13.05.2021 a fost primit aviz negativ emis de Consiliul Economic și Social, înregistrat cu nr. 3738/13.05.2021;
- la data de 25.05.2021 a fost înregistrat la Biroul Permanent cu număr L180;
- la data de 02.06.2021 a fost primit raport negativ emis de Comisia pentru învățământ, tineret și sport, înregistrat cu nr. 181;

- la data de 03.06.2021 a fost primit raport favorabil emis de Comisia pentru agricultură, industrie alimentară și dezvoltare rurală, înregistrat cu nr. 196;
- la data de 09.06.2021 a fost primit raport favorabil emis de Comisia pentru afaceri europene, înregistrat cu nr. 170;
- la data de 09.06.2021 a fost primit raport negativ emis de Comisia pentru drepturile omului, egalitate de șanse, culte și minorități, înregistrat cu nr. 418;
- la data de 16.06.2021 a fost primit raport negativ emis de Comisia pentru mediu, înregistrat cu nr. 42;
- la data de 16.06.2021 a fost primit raport negativ emis de Comisia pentru ape, păduri, pescuit și fond cinegetic, înregistrat cu nr. 42;
- la data de 14.09.2021 a fost adoptat de Senat (adoptat în condițiile art. 75 alin. (2) teza a III-a din Constituția României, republicată).

III. DERULAREA PROCEDURII LEGISLATIVE LA CAMERA DEPUTAȚILOR;

- la data de 20.09.2021 a fost înregistrat la Camera Deputaților pentru dezbateră cu codul PI-x nr. 369.2021;
- la data de 03.11.2021 a fost primit raport favorabil emis de Comisia pentru agricultură, silvicultură, industrie alimentară și servicii specifice;
- la data de 09.11.2021 a fost adoptat în plen cu 205 voturi pentru, 57 voturi contra, 11 abțineri și 5 care nu au votat.

IV. TEMEIUL CONSTITUȚIONAL;

Constituția României

Articolul 1 Statul român

(1) România este stat național, suveran și independent, unitar și indivizibil.

(2) Forma de guvernământ a statului român este republica.

(3) România este stat de drept, democratic și social, în care demnitatea omului, drepturile și libertățile cetățenilor, libera dezvoltare a personalității umane, dreptatea și pluralismul politic reprezintă valori supreme, în spiritul tradițiilor democratice ale poporului român și idealurilor Revoluției din decembrie 1989, și sunt garantate.

(4) Statul se organizează potrivit principiului separației și echilibrului puterilor - legislativă, executivă și judecătorească - în cadrul democrației constituționale.

(5) În România, respectarea Constituției, a supremației sale și a legilor este obligatorie.

Articolul 20 Tratatul internațional privind drepturile omului

(1) Dispozițiile constituționale privind drepturile și libertățile cetățenilor vor fi interpretate și aplicate în concordanță cu Declarația Universală a Drepturilor Omului, cu pactele și cu celelalte tratate la care România este parte.

(2) Dacă există neconcordanțe între pactele și tratatele privitoare la drepturile fundamentale ale omului, la care România este parte, și legile interne, au prioritate reglementările internaționale, cu excepția cazului în care Constituția sau legile interne conțin dispoziții mai favorabile.

Articolul 35 Dreptul la mediu sănătos

(1) Statul recunoaște dreptul oricărei persoane la un mediu înconjurător sănătos și echilibrat ecologic.

(2) Statul asigură cadrul legislativ pentru exercitarea acestui drept.

(3) Persoanele fizice și juridice au îndatorirea de a proteja și a ameliora mediul înconjurător.

Articolul 135 Economia

(1) Economia României este economie de piață, bazată pe libera inițiativă și concurență.

(2) Statul trebuie să asigure:

a) libertatea comerțului, protecția concurenței loiale, crearea cadrului favorabil pentru valorificarea tuturor factorilor de producție;

b) protejarea intereselor naționale în activitatea economică, financiară și valutară;

c) stimularea cercetării științifice și tehnologice naționale, a artei și protecția dreptului de autor;

d) exploatarea resurselor naturale, în concordanță cu interesul național;

e) refacerea și ocrotirea mediului înconjurător, precum și menținerea echilibrului ecologic;

f) crearea condițiilor necesare pentru creșterea calității vieții;

g) aplicarea politicilor de dezvoltare regională în concordanță cu obiectivele Uniunii Europene.

Articolul 148 Integrarea în Uniunea Europeană

(1) Aderarea României la tratatele constitutive ale Uniunii Europene, în scopul transferării unor atribuții către instituțiile comunitare, precum și al exercitării în comun cu celelalte state membre a competențelor prevăzute în aceste tratate, se face prin lege adoptată în ședința comună a Camerei Deputaților și Senatului, cu o majoritate de două treimi din numărul deputaților și senatorilor.

(2) Ca urmare a aderării, prevederile tratatelor constitutive ale Uniunii Europene, precum și celelalte reglementări comunitare cu caracter obligatoriu, au prioritate față de dispozițiile contrare din legile interne, cu respectarea prevederilor actului de aderare.

(3) Prevederile alineatelor (1) și (2) se aplică, în mod corespunzător, și pentru aderarea la actele de revizuire a tratatelor constitutive ale Uniunii Europene.

(4) Parlamentul, Președintele României, Guvernul și autoritatea judecătorească garantează aducerea la îndeplinire a obligațiilor rezultate din actul aderării și din prevederile alineatului (2) .

(5) Guvernul transmite celor două Camere ale Parlamentului proiectele actelor cu caracter obligatoriu înainte ca acestea să fie supuse aprobării instituțiilor Uniunii Europene.

V. MOTIVE DE NECONSTITUȚIONALITATE;

Prin conținutul normativ pe care îl cuprinde, Legea pentru modificarea și completarea Legii vânătorii și a protecției fondului cinegetic nr. 407/2006 (PI-x nr. 369/2021) dedusă controlului de constituționalitate **contravine prevederilor art. 1 alin. (5), art. 35 alin. (1), art. 135 al. (2) lit. d) și e) și art. 148 raportat la art. 20 din Constituția României**, republicată, **raportate la prevederile Directivei nr. 2009/147/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 30 noiembrie 2009 privind conservarea păsărilor sălbatice (Directiva „Păsări“).**

Noua formă a legii prevede modificări substanțiale care, odată intrate în vigoare, vor avea efecte devastatoare asupra biodiversității, **incompatibile cu obligația pozitivă** a statului de a asigura protecția mediului, inclusiv prin protecția biodiversității.

Încălcarea textelor constituționale reiese prin **renunțarea la sistemul de cote de vânatoare anuale pentru speciile de păsări migratoare și înlocuirea acestuia cu un sistem aleatoriu pe baza unui număr maxim admis zilnic**, din fiecare specie, pentru fiecare vânător, cât și prin **diminuarea timpului de stagiatură necesar dobândirii calității de vânător**.

V.1. Încălcarea prevederilor art. 1 alin. (5), art. 35 alin. (1), art. 135 al. (2) lit. d) și e), art. 148 raportat la art. 20 din Constituția României prin modificarea art. 6 alin. (1) lit. f), lit. h) și art. 24 ale Legii nr. 407/2006 și Anexei nr. 1B la Legea nr. 407/2006 *privind vânătoria și protecția faunei cinegetice*, care prevede **renunțarea la sistemul de cote de vânatoare anuale pentru speciile de păsări migratoare și înlocuirea acestuia cu un sistem aleatoriu pe baza unui număr maxim admis zilnic;**

Până la aprobarea prezentei legi, fauna de interes cinegetic a României reprezentată de păsările migratoare se putea vâna pe baza aprobării anuale a unor **cote de recoltă**.

Potrivit definiției din Legea nr. 407/2006, a vânătorii și a protecției fondului cinegetic, **cota de recoltă** reprezintă „*numărul de exemplare din fauna de interes cinegetic aprobat anual de către administrator pe specii și gestionar (...), care se poate vâna în cadrul unui fond cinegetic*“. Așadar, cota de recoltă/vânătoare are un **rol esențial** în economia vânătorii și protecția mediului, reglementarea acesteia reprezentând îndeplinirea unei obligații importante a statului în planul dreptului constituțional **în garantarea dreptului la mediu sănătos**, fiind una din premisele și garanțiile

fundamentale ale protecției, conservării și utilizării durabile a biodiversității (reprezentate de fauna de interes cinegetic) pentru că asigură o **limitare certă a vânătorii** prin stabilirea (pe baza unor studii/cercetări) unui **număr maxim fix de animale per specie** (cu necesitate mai mic decât efectivele populației) ce pot fi împușcate anual, indiferent de câți vânători (români sau străini) vânează acest număr de animale, pe parcursul sezonului respectiv. Cota de recoltă este menită, deci, să asigure **predictibilitatea impactului vânătorii** asupra efectivelor speciilor vânată, în condițiile în care este stabilită/cunoscută anterior debutului vânătorii (acoperind astfel, dimensiunea preventivă obligatorie pe care trebuie să o îndeplinească orice măsură de protecție a mediului și de utilizare durabilă a biodiversității) și este în mod necesar mai mică (sau semnificativ mai mică) decât efectivul populației asupra căreia se exercită vânătoarea pe un teritoriu, reprezentând, deci, un procent/o fracțiune din populația respectivă (aspect ce presupune cunoașterea/evaluarea efectivelor populațiilor din care se extrage această cotă de recoltă). În plus, cota de recoltă trebuie și este calculată printr-o metodologie științifică pentru a fi compatibilă cu exigențele principiilor conservării și utilizării durabile ale acestor specii.

Propunerea legislativă votată **elimină obligația anuală a administratorului faunei de interes cinegetic (Ministerul Mediului Apelor și Pădurilor) de a stabili cote de recoltă pentru speciile de păsări migratoare admise la vânătoare permițând astfel vânarea acestor păsări fără acordul administratorului și într-un număr care nu mai este stabilit anual de administrator.** „*Vidul*“ științific și ecologic provocat de eliminarea cotelor de recoltă este înlocuit de introducerea în lege a unui „*număr maxim de exemplare de păsări/specie ce pot fi vânată într-o zi de către un vânător*“ (de exemplu un vânător poate vâna într-o zi, un nr. maxim de 25 de ciocârlii, 10 găște de vară, 10 gărlite mari, 50 de grauri, 20 de exemplare de porumbel gulerat, 25 de prepelițe, 20 de exemplare de turturică etc). Această nouă soluție legislativă este neconstituțională pentru că **nu prevede și limitarea numărului de vânători care pot vâna „numărul maxim de păsări/specie/zi“ într-un sezon de vânătoare.**

Or, dacă numărul de vânători (care pot vâna numărul maxim de păsări stabilit de lege) nu este limitat înseamnă că **numărul maxim de exemplare/specii ce pot fi vânată anual în România (pe care cotele de recoltă însumate îl indică cu claritate) este impredictibil, dar mai înseamnă și că acest număr de exemplare/specie vânat anual în România poate depăși efectivele totale ale populațiilor acestor specii** care cuibăresc în România, care tranzitează în pasaj prin România sau care ierneză în România, fapt în contra imperativelor constituționale în domeniul protecției, conservării și utilizării durabile a biodiversității, parte a dreptului la un mediu sănătos.

V.1.1. EXEMPLU SIMULARE;

În România sunt aproximativ 70.000 de vânători, la care se pot adăuga alte mii de vânători străini care sunt invitați de asociațiile românești. Într-o simulare în care **numai 2.000 de vânători (ceva mai puțin de 3% din vânătorii români)** vânează numărul maxim de păsări/zi în perioada sezonului de vânătoare, rezultă că, într-un an, s-ar putea vâna

întregul efectiv populațional al mai multor specii de păsări care folosesc teritoriul României pentru cuibărit, pasaj sau iernare sau chiar dublul/triplul/cvadruplul efectivului populațional al mai multor specii de păsări care folosesc teritoriul României pentru cuibărit, pasaj sau iernare (sau chiar un număr mai mare de păsări decât efectivul populațional al unor specii, la nivel European) ca de exemplu:

- se permite vânarea a 1.800.000 de exemplare de turturică în condițiile în care (potrivit datelor estimative cu ocazia raportării în baza art. 12 din Directiva „Păsări“, efectivul din România este estimat la 120.000-300.000 de perechi.

- se permite vânarea a 3.660.000 de exemplare din specia găscă de vară, în condițiile în care, populația în timpul pasajelor este estimată la 6.110-16.162 exemplare, iar populația care iernează la noi este de 4.598-12.510 exemplare (populația cuibăritoare din Europa este formată din 120.000-190.000 de perechi. În Europa iernează anual aproximativ 390.000 de indivizi.

- se permite vânarea a 2.440.000 de exemplare din specia gărliță mare, în condițiile în care, populația cuibăritoare din Europa este de 62.000-72.000 de perechi, iar între populația estimată în timpul pasajului este de 143.600-417.000.

- se permite vânarea a 9.000.000 (9 milioane) de exemplare de cocoșar (sturz de vară), în condițiile în care, în România, populația cuibăritoare de cocoșar este de 259.000-516.000 de perechi cuibăritoare.

- se permite vânarea a 3.300.000 de exemplare de rață mare, în condițiile în care, populația care iernează este estimată între 54.391-228.791 de indivizi.

- se pot vâna 3.200.000 de exemplare de rață mică, în condițiile în care, populația în pasaj ar fi estimată la cca. 200.000-300.000 de exemplare).

V.1.2. EXEMPLU SIMULARE 2;

Ca exemplu, dacă în forma inițială a legii, pentru specia *Anser albifrons*, gărlița mare, cotă anuală prevăzută era de circa 50.000 de indivizi, în noua formă a prezentei Legi, adoptată de către Camera Deputaților, cotă anuală este înlocuită cu o cotă zilnică de 10 exemplare pentru fiecare vânător în parte.

Astfel, se estimează că, pentru gărlița mare, într-un sezon de vânătoare, în noua formă, se poate ajunge teoretic la o cifră de 865.920 de exemplare recoltate, ceea ce este **de peste 17 ori mai multe decât în forma inițială a legii.**

Calculând în același sens, pentru specia turturica (*Streptopelia turtur*), **care a înregistrat un declin accentuat în Europa în ultimele decenii, fapt pentru care a dobândit statutul de specie vulnerabilă** atât la nivel european, cât și global, cota de vânătoare va ajunge de la aproximativ 40.000 de exemplare, cât era în sezoanele trecute, la peste 900.000 exemplare, în noua variantă a legii.

În plus, nu există alte reglementări pentru aceste cote, cum ar fi numărul de zile în care se poate practica vânătoarea pentru o anumită specie. Așadar, în forma propusă, aceste cote nu țin cont în niciun fel de efectivele speciilor de păsări

admise la vânătoare și nici de cerințele sau de capacitatea acestor populații de a se reface.

Calcululele estimative au rolul de a sublinia că aceste cote zilnice din noua lege propusă spre promulgare **nu prevăd un număr maxim anual de păsări colectate**, așa cum era specificat în vechea Lege a vânătorii, încălcând astfel flagrant art. 35 din Constituția României.

V.2. Încălcarea prevederilor art. 1 alin. (5), art. 35 alin. (1), art. 135 al. (2) lit. d) și e), art. 148 raportat la art. 20 din Constituția României, prin modificarea art. 28 alin. (3) lit. b) din Legea nr. 407/2006 privind vânătoarea și protecția faunei cinegetice, care scurtează stagiul de pregătire al candidaturii la obținerea permisului permanent de vânătoare, de la perioada de 1 an la o perioadă de numai șase luni.

Scurtarea stagiului de pregătire al candidaturii la obținerea permisului permanent de vânătoare, de la perioada de 1 an la o perioadă de numai 6 luni, are consecință directă faptul că timpul foarte scurt de pregătire a viitorilor vânători **nu reprezintă o garanție suficientă** (în contextul existenței aceste probleme și în situația stagiului de 1 an) că le va permite acestora să fie apți să recunoască speciile de păsări care nu se pot vâna și a speciilor care se vânează, dar sunt asemănătoare cu speciile cinegetice, nici în acest moment nesolicitându-se vreo pregătire de specialitate a candidaților la titlul de vânător.

Neconstituționalitatea modificărilor derivă din faptul că un proaspăt vânător poate ieși la vânătoare de ciocârlii de câmp, fără cunoștințe de bază referitoare la identificarea acestei specii, în condițiile în care în România există, spre exemplu: ciocârlii de câmp, ciocârlii de Bărăgan, ciocârlii de pădure, ciocârlan și ciocârlii de stol. Toate aceste specii sunt foarte asemănătoare, însă doar una poate fi vânată: ciocârlița de câmp (*Alauda arvensis*).

În consecință, modificarea prin care permisul de vânător să fie eliberat după un stagiul mai scurt de pregătire ar trebui să vină la pachet cu un set de garanții că protecția mediului nu va rămâne doar un deziderat impus la nivel constituțional.

Or, reducerea perioadei de stagiul a solicitantului permisului de vânătoare este **nefundamentată din perspectiva principiului utilizării raționale a speciilor** aparținând faunei de interes cinegetic, mai ales în condițiile în care această reducere a stagiului, sporește riscul de confuzie a speciilor de păsări vânat.

Expunerea de motive a propunerii legislative votate **nu cuprinde nicio justificare/fundamentare a propunerii legislative din perspectiva utilizării raționale a speciilor de interes cinegetic**, cu referire precisă la problema riscului de confuzie a speciilor de păsări vânat. Or, această problemă a „*riscului de confuzie*“ (abordată și în *Ghidul de Vânătoare* în temeiul Directivei „Păsări“, elaborat de Comisia Europeană¹) reprezintă un aspect de incompatibilitate evidentă a vânătorii cu principiile utilizării durabile/raționale

---

¹ Disponibil la https://ec.europa.eu/environment/nature/conservation/wildbirds/hunting/docs/hunting_guide_ro.pdf

(de exemplu, există nu mai puțin de 39 de specii de păsări admise la vânatoare în România, iar riscul de confuzie antrenat de vânarea acestor păsări este foarte mare și cu consecințe grave, inclusiv în raport cu alte sute de specii păsări la care vânatoarea nu este admisă, dar care sunt împușcate din eroare, pentru că alcătuiesc stoluri mixte cu păsările admise la vânatoare).

În cauza C-435/9250 (punctul 2.6.4), Curtea de Justiție a Uniunii Europene a notat faptul că, în ceea ce privește riscul ca anumite specii pentru care sezonul de vânatoare s-a încheiat deja, să fie supuse unei sărăciri indirecte, ca urmare a confuziei cu speciile pentru care vânatoarea este încă autorizată. Trebuie subliniat faptul că, cea de-a treia teză a art. 7 al. (4) din Directivă este în mod special menită să prevină expunerea acestor specii riscului de a fi decimate ca urmare a vânării lor în timpul perioadei de migrație prenuptială. În acest sens, s-a solicitat statelor membre să adopte toate măsurile necesare pentru a preveni vânatoarea în respectiva perioadă. Răspunderea în această materie ar trebui să revină autorităților competente responsabile cu autorizarea sezoanelor de vânatoare.

În sensul celor de mai sus, Societatea Ornitologică Română, una din organizațiile cu autoritate științifică în domeniul studiului și conservării păsărilor sălbatice și care a coordonat chiar întocmirea de către Ministerul Apelor și Pădurilor, a Atlasul speciilor de păsări de interes comunitar din România, ediția 2015 a subliniat în repetate rânduri² aceste riscuri³.

În consecință, scurtarea perioadei de stagiul pentru candidații la obținerea permisului de vânatoare, de la 1 an la 6 luni, nu este nicidecum fundamentată, instruirea vânătorilor chiar și pe parcursul perioadei de 1 an dovedindu-se a fi una deficitară, în condițiile în care confuzia, adică necunoașterea suficientă a speciilor de păsări continuă să fie un fenomen frecvent. Prin urmare, o pregătire insuficientă a vânătorilor determinată de un stagiul de pregătire de numai 6 luni, conduce în mod inevitabil la acțiuni de braconaj (cel puțin accidental) și astfel la amenințarea biodiversității reprezentate de speciile de interes cinegetic, inclusiv de speciile la care vânarea este strict interzisă, ceea ce echivalează cu **încălcarea dreptului la un mediu înconjurător sănătos, consacrat de art. 35 din Constituție.**

---

² „Datorită riscului de confuzie a exemplarelor din speciile neadmise la vânatoare cu exemplarele din speciile admise la vânatoare, vânarea unora din speciile de păsări migratoare și sedentare pentru care au fost aprobate cote de recoltă, periclitează anumite specii de păsări neadmise la vânatoare. Ca exemple (pentru România) menționăm specia gărlița mare, acceptată la vânatoare, care poate fi ușor confundată cu gărlița mică și găscă de semănătură (specii neadmise la vânatoare), ciocârlia de câmp, acceptată la vânatoare, care poate fi ușor confundată cu ciocârlia de stol, ciocârlia de Bărăgan, ciocârlan (specii neadmise la vânatoare) și cu multe alte specii de păsări cântătoare strict protejate, becațina comună care poate fi confundată cu becațina mare (specie neadmisă la vânatoare). (...) Acordarea cotelor la această specie este sinonimă cu încurajarea braconajului, ducând la împușcarea nediscriminată a nenumărate alte păsări care nu fac parte din speciile admise la vânatoare. Acest lucru este susținut și de cazurile de braconaj și transport ilegal de păsări de mici dimensiuni descoperite de autorități, când, de fiecare dată, pe lângă ciocârlia au fost identificate și alte specii de paseriforme vâdate. Vânatoarea exercitată într-o anumită zonă poate afecta starea de conservare a tuturor speciilor care folosesc zona respectivă, prin deranjul creat“.

³ Adresa SOR cu nr. 2385/16.09.2019 sau adresa SOR nr. 240/28.02.2020

V.3. Încălcarea prevederilor art. 148 raportat la art. 20 din Constituția României, republicată, raportate la prevederile Directivei nr. 2009/147/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 30 noiembrie 2009 privind conservarea păsărilor sălbatice.

Propunerea legislativă **nu este corelată și nu este compatibilă cu dreptul comunitar**, reprezentat de Directiva nr. 2009/147/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 30 noiembrie 2009 privind conservarea păsărilor sălbatice (Directiva „Păsări”), ci este **contrară dreptului comunitar**, care statuează în articolul 2 faptul că anumite păsări sălbatice pot fi vâdate **numai în condițiile în care se respect principiul utilizării durabile/raționale și se stabilesc și se respectă limite fundamentate științific** (potrivit studiilor și cercetărilor prevăzute la art. 10 și în Anexa nr. V din Directivă) **compatibile cu menținerea acestor specii la un nivel de conservare favorabil, cu un nivel care să respecte condițiile ecologice și științifice**, întrucât:

- **permite vânarea unor specii de păsări care au statusuri de conservare nefavorabile, potrivit ultimelor clasificări efectuate de Agenția Europeană de Mediu pe baza Raportărilor țărilor membre UE, în baza art. 12 din Directiva „Păsări”;**

- **permite vânătoarea populațiilor de păsări sălbatice fără o limită/limitare fundamentată științific (limită ce consta tocmai în cotele de recoltă)**, pe baza studiilor și cercetărilor, prevăzute la art. 10 și în Anexa nr. V la Directivă (studiile și cercetările care, potrivit Directivei în cauză, reprezintă fundamentul protecției, conservării și utilizării acestor specii de păsări).

Directiva „Păsări” își are în fapt originea și necesitatea de reglementare în împrejurarea de fapt că populațiile de păsări, în marea lor majoritate sunt specii migratoare și ele reprezintă o moștenire a tuturor statelor membre, iar protecția acestora reprezintă o problema transfrontalieră care reclamă responsabilități comune.

Interpretarea dată de Curtea de la Luxemburg (Case 247/85, ECR 1987) fiind aceea că paragraful 8, art. 2 al Directivei obligă statele membre să ia măsurile necesare pentru a menține populațiile de păsări la un anumit nivel sau a adapta acel nivel care corespunde în mod particular cerințelor ecologice, științifice și culturale cu luarea în considerare a cerințelor economice și recreaționale, de unde rezultă că protecția păsărilor presupune o balanță împotriva presiunilor de natură economică. Directiva ia în considerare pe de-o parte necesitatea unei protecții efective a păsărilor și pe de altă parte cerințele din domeniile siguranței și sănătății publice, economiei, ecologiei, științei, agriculturii și recreative.

Dispozițiile art. 7 al Directivei trebuie să fie complet și clar transpuse în legislația națională așa cum a decis Curtea în C-159/99, Commission v. Italy. Astfel, Curtea a observat că *„prevederile Directivei trebuie să fie implementate cu o forță obligatorie care nu poate fi pusă la îndoială, și cu specificitatea, precizia și claritatea necesare satisfacerii cerinței predictibilității normei juridice”*, relevantă fiind și constatarea Curții în C-339/87, Commission v. the Netherlands, *„doar practicile administrative care prin natura lor se*

modifică din voința autorităților nu pot fi privite ca, constituind o implementare adecvată a obligațiilor statelor membre cărora li se adresează Directiva, în conformitate cu dispozițiile art. 189 din Tratat“.

Astfel, statele membre trebuie, conform art. 7 sus citat, să se asigure că:

i. activitățile de vânatoare sunt compatibile cu necesitatea **menținerii populației la un nivel satisfăcător**;

ii. **vânătoarea nu reprezintă un pericol** în eforturile de conservare, atât a speciilor de interes cinegetic, cât și a celor care sunt interzise a fi vânată cu luarea în considerare a ariei de distribuție a speciei; astfel, **dacă o specie face obiectul unor activități excesive de vânatoare pe parcursul rutei de migrație, acest lucru poate periclita eforturile de conservare în alte regiuni ale Europei sau chiar în afara acesteia.**

Toate aceste cerințe ale Directivei nu pot fi implementate în mod precis, clar, previzibil decât dacă actele normative ce reglementează activitatea de vânatoare conțin **date științifice și tehnice suficient de obiective.**

Practicile administrative, respectiv modul de reglementare a activităților de vânatoare reglementate nu pot să nu ia în considerare și să nu integreze principiile acestei Directive, însă, în realitate, propunerea legislativă votată, practic, le ignoră.

Punctul nr. 8 din Preambulul Convenției pentru Diversitate Biologică (potrivit căruia este vitală anticiparea, prevenirea și atacarea la sursă a cauzelor reducerii semnificative sau pierderii diversității biologice), punctul nr. 23 din Preambulul aceleiași Convenții (potrivit căruia conservarea și utilizarea durabilă a diversității biologice se face în beneficiul generațiilor prezente și viitoare), dispozițiile art. 5 din OUG nr. 195/2005 (care reglementează dreptul persoanelor de a se adresa instanțelor într-un litigiu de mediu, chiar în absența unui prejudiciu), corelate cu prevederile punctului 5 (mai sus citat) din Preambulul Directivei „Păsări“ (care consacră faptul că asigurarea conservării păsărilor sălbatice este o condiție a îmbunătățirii condițiilor de viață și dezvoltare durabilă) codifică **principiul „acțiunii preventive“**, potrivit căruia protecția și conservarea mediului în general, are o dimensiune preponderent preventivă.

Principiul acțiunii preventive este unul dintre principiile fundamentale, relevante pe plan constituțional prin intermediul art. 20 și art. 148 din Constituția României, al cărui conținut exprimă ideea că, cea mai adecvată și mai eficientă strategie de mediu constă în **prevenirea vătămărilor ecologice de orice natură, în locul reparării efectelor acestora.** În acest sens, necesitatea aplicării măsurilor de prevenție împotriva alterării calității componentelor mediului natural (printre care se numără și biodiversitatea reprezentată de populațiile de păsări migratoare) are în vedere interesul asigurării protecției mediului atât în prezent, cât și pentru generațiile viitoare ceea ce înseamnă că mediul înconjurător trebuie să fie protejat în primul rând prin intermediul măsurilor preventive.

Cotele de vânatoare, în felul în care au aprobat prin prezenta propunere legislativă votată, **încalcă, pe lângă prevederile art. 1 alin. (5), art. 35 alin. (1), art. 135 al. (2) lit. d) și e) și art. 148 raportat la art. 20 din Constituția României și prevederile Directivei 2009/147/CE a Parlamentului European, Convenția privind conservarea**

speciilor migratoare de animale sălbatice adoptată la Bonn și Acordul privind conservarea păsărilor de apă migratoare African-eurasiatice adoptată la Haga la data de 16 iunie 1995.

VI. OBLIGAȚIILE CONSTITUȚIONALE ALE STATULUI;

Una din obligațiile pozitive concrete ale statului, pe lângă recunoașterea și reglementarea expresă a acestui drept la un mediu sănătos, este menționată în art. 35 alin. (2) din Constituția României și constă în asigurarea cadrului legislativ pentru exercitarea acestui drept. Or, crearea cadrului legislativ corespunzător protecției acestui drept nu este suficientă fără impunerea, promovarea și luarea de măsuri administrative, concrete și eficiente, care să treacă de simplele declarații⁴.

Dreptul la mediu sănătos este consacrat expres ca **drept fundamental**, fiind o decizie firească a legiuitorului constituant derivat, care a avut în vedere inclusiv tendințele europene și cerințele aderării la Uniunea europeană, dar și tendințele internaționale în această materie, unde protecția mediului reprezintă una din prioritățile politicilor fundamentale ale Uniunii Europene, ale statelor membre și ale societății civile.

Cu privire la textele constituționale încălcate de către prezenta lege de modificare, menționăm că **obligația statului de a garanta un drept la mediu sănătos este prevăzută** expres în Titlul II, **art. 35 din Constituția României, subzistă și e dublată în temeiul textului art. 135 al. (2) din Constituție.**

Dintre principiile legislative ale acestui drept și ale protecției mediului, dezvoltate pe baza conținutului textului constituțional de către O.U.G nr. 195/2005, menționăm prevenirea riscurilor ecologice, conservarea biodiversității și a ecosistemelor, monitorizarea integrată a mediului.

Art. 1 alin. (1) din OUG nr. 195/2005 privind protecția mediului, prevede că *„mediul reprezintă ansamblul de condiții și elemente naturale ale Terrei: aerul, apa, solul, subsolul, aspectele caracteristice ale peisajului, toate straturile atmosferice, toate materiile organice și anorganice, precum și ființele vii, sistemele naturale în interacțiune, cuprinzând elementele enumerate anterior, inclusiv unele valori materiale și spirituale, calitatea vieții și condițiile care pot influența bunăstarea și sănătatea omului”*.

Calitatea mediului înconjurător este afectată de impactul negativ al unor activități economice, al exploatării necorespunzătoare a unor resurse naturale, **printre care enumerăm și vânătoarea**. Or, una din obligațiile statului este **conservarea biodiversității, nu înlocuirea sistemelor de protecție cu sisteme permissive ce periclitează speciile**.

Textul constituțional statuează în mod explicit că dreptul recunoscut prin art. 35, oricărei persoane, se referă la un mediu înconjurător *„sănătos și echilibrat ecologic“* adică la un mediu înconjurător a cărui componentă reprezentată de biodiversitate (**ce cuprinde și speciile de păsări migratoare**) este în mod necesar sănătoasă, adică neamenințată și

---

⁴ Constituția României. Comentariu pe articole, Coordonatori I. Muraru, E.S. Tănăsescu, Editura C.H. Beck, 2008

aflată într-o stare de conservare favorabilă. Totodată, textul constituțional indică în mod imperativ obligația pozitivă a statului de a asigura cadrul legislativ care să permită exercitarea acestui drept, adică **obligația statului de a adopta o legislație care protejează mediul, ameliorează calitatea mediului, asigură sănătatea și echilibrarea ecologică a mediului** (în acest sens, a fost adoptat art. 3 lit. f) din OUG nr. 195/2005, care reglementează principiul conservării biodiversității și a ecosistemelor specifice cadrului biogeografic natural și art. 5 din același act normativ care reglementează dreptul oricărei persoane la un mediu natural sănătos și echilibrat ecologic). Întrucât o protecție efectivă a mediului se poate face mai ales prevenind degradarea acestuia, dar și pentru că, prin obligația constituțională statuată de art. 35 din Constituție statul se angajează în mod implicit să protejeze mediul și pentru generațiile viitoare, fapt posibil numai prin măsuri preventive, rezultă că în realizarea acestui deziderat constituțional, statul este obligat să protejeze mediul inclusiv sau, mai ales, potrivit principiului acțiunii preventive (enunțat și la art. 3 din OUG nr. 195/2005, dar și la art 191 din TFUE) **prin reglementări cu caracter preventiv.**

Din conținutul punctelor 3-7 ale preambulului Directivei nr. 2009/147/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 30 noiembrie 2009 privind conservarea păsărilor sălbatice (Directiva „Păsări“), a paragrafelor 1 și 2, art. 2 lit. a)-c), a art. 4 pct. 14, 15, 16, 25 și a Anexei nr. 5C a OUG nr. 57/2007 privind regimul ariilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei și faunei sălbatice, a art. 1 alin. (1) și art. 2 pct. 15 din OUG nr. 195/2005 privind protecția mediului, a art. 2 din Convenția privind diversitatea biologică, ratificată prin legea nr. 58/1994, a punctelor nr. 3 și 4 din Preambulul Convenției privind conservarea speciilor migratoare de animale sălbatice, adoptată la Bonn, ratificată prin Legea nr. 13/1998, rezultă că **păsările sălbatice migratoare reprezintă o componentă importantă a biodiversității, iar biodiversitatea reprezintă o componentă esențială a mediului natural, amenințată la nivel european prin scăderea efectivelor speciilor de păsări.** Protecția și conservarea păsărilor sălbatice este o problemă tipică de mediu iar afectarea mediului sub aspectul biodiversității reprezentate de speciile de păsări sălbatice reprezintă o afectare a condițiilor de viață și dezvoltare durabilă pentru generațiile prezente și viitoare.

Or, conform Directivei „Păsări“, pct. 10 preambul, **„în măsura în care se stabilesc și se respectă anumite limite, astfel de acțiuni de vânatoare trebuind să fie compatibile cu menținerea populației din speciile respective la un nivel satisfăcător“.**

Pentru a fi fost realizată compatibilitatea cu obligația constituțională, modificarea cotelor de vânatoare ar fi trebuit să se bazeze pe studii științifice care să ia în calcul impactul lor pentru populațiile speciilor cinegetice și studiile care sunt cerute (OUG 57/2007, anexa 8) pentru asigurarea protecției, managementului și utilizării durabile a populațiilor speciilor de păsări.

De altfel, obligația fixării unei limite a vânătorii la păsări, în baza art. 7 din Directiva „Păsări“, sub forma unei cote anuale de recoltă reprezentând o fracțiune din efectivele populaționale ale speciilor de păsări migratoare care utilizează teritoriul României pentru cuibărit, migrație, pasaj sau iernare rezultă și din împrejurarea că, în interpretarea noțiunii

de „număr mic“ din conținutul art. 9 alin. (1) lit. c) din Directiva „Păsări“, Curtea de Justiție a Uniunii Europene (CJUE) a statuat o metodologie/formulă de calcul a numărului maxim de păsări ce pot face obiectul derogărilor acordate în baza art. 9 alin. (1) lit. c) din Directivă, metodologie descrisă la punctele 3.5.21-3.5.40 ale Ghidului privind vânătoria în temeiul Directivei⁵. Această metodologie stabilită de CJUE are două semnificații/funcțiuni importante în economia vânătorii speciilor de păsări în temeiul art. 7 din Directivă (adică a vânătorii speciilor de păsări care figurează la Anexa nr. 1B a Legii nr. 407/2006).

În primul rând, metodologia stabilită de CJUE indică necesitatea evidentă a stabilirii unei limite/unui număr maxim (deci a unei cote de recoltă) de păsări ce pot fi vânată în temeiul art. 7 din Directivă, prin simetrie/analogie cu stabilirea numărului maxim de păsări ce pot fi împușcate/capturate în baza derogărilor reglementate la art. 9 din Directivă, în condițiile în care numărul maxim de derogări este o „cotă de recoltă în mic“, (adică „un număr maxim“ de păsări ce pot fi recoltate/împușcate într-un an/sezon, în baza derogărilor).

În al doilea rând, metodologia statuată de CJUE servește drept model pentru elaborarea, prin simetrie/analogie a unei metodologii similare vizând stabilirea cotelor de recoltă la speciile de păsări, la care vânătoria e permisă, în baza art. 7 din Directivă.

Recunoscând dreptul la un mediu sănătos ca protejat „*par ricochet*“ de art. 8 al Convenției Europene a Drepturilor Omului, **Curtea Europeană a Drepturilor Omului a stabilit principiul potrivit căruia statele au în acest domeniu special, obligații pozitive de a lua măsuri în scopul protejării acestui drept și împotriva violărilor grave a protecției mediului.**

VII. ARGUMENTE SUBSIDIARE PENTRU NECONSTITUȚIONALITATEA LEGII;

1. Propunerea legislativă **nu se integrează organic în sistemul legislativ**, nefiind corelată cu alte prevederi ale Legii nr. 407/2006 sau cu dispozițiile OUG nr. 57/2007 (care transpun dispozițiile Directivei „Păsări“ și ale Directivei „Habitat“), cu mai multe Convenții Internaționale ratificate prin legi, precum *Convenția privind conservarea speciilor migratoare de animale sălbatice*, adoptată la Bonn la data de 23 iunie 1979, ratificată prin Legea nr. 13/1998, *Convenția privind conservarea vieții sălbatice și a habitatelor naturale din Europa*, adoptată la Berna la 19 septembrie 1979, ratificată prin Legea nr. 13 din 1993, *Acordul privind conservarea păsărilor de apă migratoare african-eurasiatice*, adoptat la Haga la 16 iunie 1995, ratificat prin legea nr. 89/2000 (AEWA) și *Convenția privind diversitatea biologică*, semnată la Rio de Janeiro, la data de 5 iunie 1992, ratificată prin Legea nr. 58/1994;

Or, cu privire la acest proiect de act normativ, acesta în fapt **dorește sustragerea de la controlul instanțelor de contencios administrativ a actelor administrative a Guvernului în exercitarea atribuțiilor care îi revin** în aplicarea dispozițiilor art. 6 alin. (1)

---

⁵ Disponibil la adresa https://ec.europa.eu/environment/nature/conservation/wildbirds/hunting/docs/hunting_guide_ro.pdf

lit. f) din Legea vânătorii și a protecției fondului cinegetic nr. 407/2006, încalcându-se astfel art.1 alin. (4) și art. 61 alin. (1) din Constituția României.

Potrivit prevederilor art. 1 lit. h) din Legea 407/2006, prin „cotă de recoltă” se înțelege „*numărul de exemplare din fauna de interes cinegetic aprobat anual de către administrator pe specii și gestionar până la data de 15 aprilie pentru specia căprior și până la 15 mai pentru celelalte specii admise la vânătoare, care se poate vâna în cadrul unui fond cinegetic*”. **Competența exclusivă de stabilire a cotelor, așa cum rezultă din dispozițiile legii, act adoptat tot de către Parlament, revine administratorului fondului cinegetic reprezentat de Ministerul Mediului, Apelor și Pădurilor.**

Așadar, din perspectiva principiului conservării biodiversității și a principiului acțiunii preventive care trebuie să guverneze legislația de protecție a mediului, **stabilirea anuală de către administratorul faunei de interes cinegetic** (Ministerul Mediului, Apelor și Pădurilor) în baza art. 6 alin. (1) lit. f) și lit. h) din Legea nr. 407/2006 (în forma aflată în vigoare) a unor cote de recoltă/vânătoare la speciile de păsări migratoare admise la vânătoare, constituie o măsură/formă de conservare/protecție cu caracter preventiv care vizează biodiversitatea reprezentată de populațiile de păsări migratoare exploatate prin vânătoare. Caracterul preventiv al cotelor de recoltă ca măsură de protecție și conservare a mediului reiese din împrejurarea că, potrivit definiției de la art. 1 lit. h) din Legea nr. 406/2007 (care prevede că respectiva cota de recoltă reprezintă numărul maxim de exemplare din fauna de interes cinegetic aprobat anual de către administrator pe specii admise la vânătoare, care se poate vâna în cadrul unui fond cinegetic), reprezintă **numărul maxim de păsări migratoare/specie** ce pot fi vânată în timpul unui sezon de vânătoare pe teritoriul României (indiferent de numărul vânătorilor care vânează aceste păsări), ceea ce înseamnă că, impactul realizării lor asupra mediului, sub aspectul biodiversității, este, în principiu, predictibil (predictibilitatea impactului asupra mediului fiind o premisă esențială a prevenției).

Totodată, dimensiunea preventivă, a stabilirii cotelor de recoltă ca măsură de conservare a biodiversității, rezultă și din **periodicitatea stabilirii acestor cote (anual, înainte de data de 15 mai)**. În aceste sens, este mai mult decât evident că dinamica accelerată a schimbării/degradării mediului înconjurător impune ca normele concrete, tehnice de conservare a mediului prin prevenție să fie revizuite și aplicate periodic, în funcție de informațiile științifice provenite din acțiunile de monitorizare a stării mediului (biodiversității, în acest caz).

Așa fiind, rezultă că stabilirea și aprobarea, anuală, a unor cotelor de recoltă pentru speciile de păsări sălbatice, în baza art. 6 alin. (1) lit. f) din Legea nr. 407/2006, în varianta dinaintea propunerii legislative, poate garanta, în principiu, respectarea de către statul român a dreptului la un mediu natural sănătos și echilibrat ecologic, consacrat de art. 35 din Constituție.

2. Propunerea legislativă este **nejustificată și nefundamentată sub aspect științific**, iar documentul de fundamentare (expunerea de motive) este atât formal, cât și substanțial neconform din perspectiva normelor de tehnică legislativă prevăzute în Legea

nr. 24/2000, **aspect incompatibil cu principiul legalității statuat de art. 1 alin. (5) din Constituție;**

3. Propunerea legislativă **nu conține norme clare, necesare și suficiente**, iar soluțiile pe care le cuprinde **nu sunt fundamentate** nici din perspectiva interesului social și **nici din perspectiva insuficienței legislației actuale (din contră, legislația actuală care se vrea modificată conține soluții mult mai necesare, mai coerente și mai fundamentate decât această lege)** aspect iarăși incompatibil cu principiul legalității statuat de art. 1 alin. (5) din Constituție.

Caracterul sumar al instrumentului de prezentare și motivare, precum și **lipsa de fundamentare temeinică** a actelor normative au fost sancționate de Curtea Constituțională în jurisprudența sa, în raport cu aceleași exigențe de claritate, predictibilitate a legii și securitate a raporturilor juridice impuse de art. 1 alin. (5) din Constituție, cu invocarea deopotrivă a normelor de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative.

Astfel, prin Decizia nr. 710/2009 a Curții Constituționale a României, instanța de control constituțional a reținut că *„în expunerea de motive nu se regăsește motivarea asupra niciuneia dintre soluțiile preconizate, ceea ce **este contrar prevederilor constituționale și legale mai sus indicate**”* (ale art. 29-31 din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative referitoare la motivarea proiectelor de acte normative, sub aspectul instrumentelor de prezentare și motivare, precum și al cuprinsului și redactării motivării și ale art. 1 alin. (5) din Constituție).

Tot astfel, prin Decizia nr. 682/2012, Curtea Constituțională a constatat că *„dispozițiile art. 6 din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 260 din 21 aprilie 2010, cu modificările și completările ulterioare, instituie obligația fundamentării actelor normative”*. Lipsa unei fundamentări temeinice a actului normativ în discuție determină, pentru motivele arătate, încălcarea prevederilor din Constituție cuprinse în art. 1 alin. (5) potrivit cărora, *„în România, respectarea Constituției, a supremației sale și a legilor este obligatorie”*, precum și ale art. 147 alin. (4) potrivit cărora *„deciziile Curții Constituționale sunt general obligatorii”* (pct. 2.21 și 2.22); *„față de obiectul inițiativei legislative, pronunțat tehnic, de strictă specialitate, Curtea constată că și în prezenta cauză motivarea formală, fără o temeinică fundamentare a legii criticate, afectează calitatea și predictibilitatea sa, cu consecința încălcării prevederilor art. 1 alin. (5) din Constituție”*.

Prin Decizia nr. 139/2019, Curtea Constituțională a statuat și că, fundamentarea temeinică a inițiativelor legislative reprezintă o exigență impusă de dispozițiile constituționale menționate, întrucât previne arbitrarul în activitatea de legiferare, asigurând că legile propuse și adoptate răspund unor nevoi sociale reale și dreptății sociale. Accesibilitatea și previzibilitatea legii sunt cerințe ale principiului securității raporturilor juridice, constituind garanții împotriva arbitrarului, iar rolul controlului de constituționalitate este de a asigura aceste garanții, opuse oricărei intervenții legislative

arbitrare. Astfel fiind, Curtea reține că **lipsa motivării soluțiilor legislative este de natură să aducă atingere și dispozițiilor art. 1 alin. (3) din Constituție, care consacră statul de drept și principiul dreptății.**

Așadar, ambiguitatea redacțională a legii supuse controlului de constituționalitate este evidentă, de necontestat, ceea ce determină serioase îndoieli cu privire la efectele pe care legea le-ar putea produce (a se vedea, *mutatis mutandis*, Decizia nr. 619 din 11 octombrie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 6 din 4 ianuarie 2017, paragraful 45). Astfel, prin modul deficitar de redactare, **legea contestată încalcă exigențele art. 1 alin. (5) din Constituție în componenta sa referitoare la calitatea legii, cu consecința neconstituționalității legii în ansamblul său.**

4. Efectul modificării legislative propuse asupra biodiversității este **lipsit de predictibilitate**, astfel încât **propunerea votată încalcă principiul securității juridice** care decurge din **principiul legalității statuat de art. 1 alin. (5) din Constituție;**

Prin contrast cu soluția aprobării anuale a cotelor de recoltă, soluția reglementării, direct în lege a unui „*număr maxim de păsări ce poate fi vânat zilnic de un vânător*“ **nu poate fi asimilată unei norme preventive și previzibile de conservare a speciilor de păsări migratoare supuse exploatării** prin vânătoare în condițiile în care nu are ca finalitate stabilirea/calcularea anuală, anterior debutului sezonului de vânătoare, a unui număr maxim de păsări migratoare/specie ce pot fi vâdate în timpul unui sezon de vânătoare pe teritoriul României (indiferent de numărul vânătorilor care vânează aceste păsări) număr care să fie cu necesitate mai mic decât efectivele populaționale asupra cărora se exercită vânătoarea (să fie un procent/fațiune din aceste efective).

Or, **principiul prevenției în protecția mediului este incompatibil cu impredictibilitatea** după cum **principiul constituțional al asigurării unui mediu înconjurător sănătos și echilibrat ecologic și principiul constituțional al obligației de a ameliora și proteja mediul înconjurător sunt incompatibile cu norme legale care instituie premisele degradării mediului prin crearea premiselor unei exploatări nelimitate, teoretic până la extincție** a unor componente esențiale ale biodiversității cum sunt populațiile de păsări migratoare.

5. Propunerea legislativă a fost adoptată prin **exercitarea de către Parlament a competenței de autoritate legiuitoare în mod discreționar în sensul adoptării legiferării într-un domeniu care aparține în exclusivitate actelor cu caracter infralegal, administrativ**, fapt ce echivalează cu **abaterea de la prerogativele constituționale ale acestei autorități prevăzute de art. 61 alin. (1) din Constituție.**

Potrivit prevederilor art. 1 lit. h) din Legea 407/2006, prin „*cotă de recoltă*“ se înțelege „*numărul de exemplare din fauna de interes cinegetic aprobat anual de către administrator pe specii și gestionar până la data de 15 aprilie pentru specia căprior și până la 15 mai pentru celelalte specii admise la vânătoare, care se poate vâna în cadrul unui fond cinegetic*“. **Competența exclusivă de stabilire a cotelor, așa cum rezultă din**

dispozițiile legii, act adoptat tot de către Parlament, revine administratorului fondului cinegetic reprezentat de Ministerul Mediului, Apelor și Pădurilor.

VIII. CONCLUZII.

Prin modificările propuse, **pot fi provocate dezechilibre semnificative care pun în primejdie dreptul la un mediu sănătos**, dezechilibre care se regăsesc direct în populațiile de păsări admise la vânătoare, statul permițând vânarea până la extincție a unor populații de păsări migratoare prezente pe teritoriul României, păsări care reprezintă o componentă esențială a mediului natural, sub aspectul biodiversității.

În lipsa unor garanții și măsuri precum calcularea unor cote anuale de recoltă bazate pe metode științifice, cota 0 pentru orice specie care dobândește un statut de conservare de periclitare conform IUCN la nivel național, european sau global, reducerea cotelor pentru speciile care au o tendință populațională descrescătoare, dobândirea dreptului de vânător după un stagiul de 1 an de cursuri de recunoaștere a speciilor, atât practică, cât și teoretică și susținerea unui examen acreditat, pe lângă obligațiile care sunt cerute în prezent în Legea vânătorii și a protecției fondului cinegetic nr. 407/2006, cu modificările și completările ulterioare sau implementarea unor soluții informatice de monitorizare a activității de vânătoare, în care să fie înregistrate și autentificate recoltele zilnice, **populațiile speciilor de păsări admise la vânătoare pot fi drastic afectate**⁶.

În concluzie, **legea nu face, de fapt, decât să înlocuiască o normă care asigură protecția mediului și garantează dreptul la un mediu sănătos, asigură predictibilitatea vânătorii prin limitarea ei certă (cotele de recoltă) și fundamentată științific cu o normă incapabilă să mai garanteze dreptul la un mediu sănătos, deci cu o normă care contravine flagrant Constituției României și principiilor în domeniul protecției, conservării și utilizării durabile a biodiversității (reprezentate de fauna de interes cinegetic).**

În considerarea tuturor argumentelor expuse, vă solicităm respectuos **admiterea prezentei obiecții de neconstituționalitate a Legii pentru modificarea și completarea Legii vânătorii și a protecției fondului cinegetic nr. 407/2006 (PI-x nr. 369/2021).**

---

⁶ Avizul Consiliului Economic și Social referitor la propunerea legislativă pentru modificarea și completarea Legii vânătorii și a protecției fondului cinegetic nr. 407/2006, nr. 180/25.05.2021